

herunder Storbritannien, USA, Australien, New Zealand, Canada og Japan.

(b) Med alle stemmer bortset fra Malta, som afstod, vedtog udvalget endvidere en resolution, hvori udtrykkes beklagelse af, at udsigterne for at nå udviklingstiaårets beskede målsætning synes at være ringe. Resolutionen opfordrer generalsekretæren til gennem ECOSOC at forelægge 23. samling et foreløbigt forslag til en international strategi for udviklingen i 1970'erne

I plenarforsamlingen vedtoges resolutionen om FN's udviklingspakt enstemmigt (res. 2218.A), idet de vestlige lande, der afstod ved afstemningen i udvalget, ikke fandt det nødvendigt at fastholde et standpunkt afvigende fra det overvejende flertal under henvisning til, at sagen på indeværende tidspunkt kun angik procedure. Den anden resolution vedtoges som i udvalget med alle stemmer for minus Malta, der afstod (res. 2218.B).

2. udvalgs beretning: A/6602.

Øget kapitaltilførsel og teknisk bistand til udviklingslandene.

(Dagsordenens punkt 40).

Spørgsmålet om kapitaltilførsel til udviklingslandene er efterhånden blevet et af de vigtigste spørgsmål i 2. udvalg, idet de finansielle spørgsmål udgør en væsentlig del af baggrunden for næsten al FN's virksomhed til fordel for udviklingslandenes økonomiske og sociale udvikling. Behandlingen af spørgsmålet fandt sted på 6 møder mellem 24. og 28. november, men hertil kom mange underhåndsforhandlinger om spørgsmålet.

1. Det centrale resolutionsforslag, der på en række udviklingslandes vegne introduceredes af Algeriet, endosserer ECOSOC-resolution 1183 (XLI) og beslutter på 22. Generalforsamling at drøfte de beretninger, som generalsekretæren har udarbejdet i henhold til den i ECOSOC-resolutionen indeholdte anmodning.

Den nævnte ECOSOC-resolution, der var blevet til efter lange forhandlinger, og som havde fået titlen „tilgang af udenlandske ressourcer til udviklingslandene“, indeholdt en række henstillinger til de industrialiserede

lande med retningslinier for vilkårene for den finansielle bistand til udviklingslandene.

ECOSOC-resolutionen indeholdt således foruden en opfordring til udviklingslandene om at udfolde de yderste anstrengelser for at mobilisere de hjemlige ressourcer henstillinger til industrilandene vedrørende følgende spørgsmål:

a) at nå 1 pct. målet for industrilandenest bistand inden udgangen af udviklingstiaåret (sluttende 1969); at gøre kapital tilgængelig for udviklingslandene på lettere vilkår bl. a. ved at simplificere procedurer m. v.; ved senest i 1968 at yde mindst 80 pct. af lånene til højst 3 pct. rente og med mindst 25 års løbetid; ved i stigende grad at undlade at binde lån til køb m. v. i långiverlandet, samt, hvor lån er bundne, ved at tilbyde varer til verdensmarkedspriser, eller eventuelt tillade indkøb fra andre udviklingslande; og ved at lade en stigende part af provenuet af tilbagebetalte lån blive reinvesteret i debitorlandene.

ECOSOC-resolutionen udtrykker videre håbet om, at bidragene til UNDP, Verdensfødevareprogrammet og IDA vil blive øget og indeholder anmodninger til generalsekretæren om visse studier.

Endelig udtrykker resolutionen håbet om, at UNCTAD fortsat vil give spørgsmålet om udviklingslandenes finansiering af deres økonomiske udvikling, særlig opmærksomhed.

Resolutionen blev vedtaget i udvalget med 74 stemmer for, medens 8 afstod; i plenarforsamlingen opnåede resolutionen (res. 2170) 78 stemmer for, medens 11 undlod at stemme (østlandene samt Belgien og Portugal).

2. Et andet resolutionsudkast om udenlandsk finansiering af økonomisk udvikling i udviklingslandene blev fremsat af Syrien på 14 udviklingslandes samt Hvideruslands vegne. I sin introduktion af forslaget mindede den syriske repræsentant om stagnationen i kapitaltilførslen udefra til udviklingslandene. Den officielle udenlandske bistand i femårsperioden 1961-65 havde været ret konstant på ca. \$ 6.600 mill. om året, og Verdensbankens præsident havde ved flere lejligheder udtalt, at udviklingslandene let kunne absorbere yderligere \$ 3-4.000 mill. årligt til investering i stærkt til-